

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

GLASUL
DOBROGEANОрганъ на Българс-
то малцинство отъ
Ромъния

АБОНАМЕНТЪ

3 година ..300 лей
есеца . . 160с-сь: Glasul Dobrogean
str. Pr. Elisabeta 4 Bazargic

И ТИЯ ВИ МОЛИМЪ!

единъ градъ отъ
твоего представиха
ня денъ едно петна-
годишно момче,
пешкомъ отъ Бе-
ния, за да се учи въ
арско школо.

дето му бѣше блед-
изморено, прѣста на
а му нога се показ-
презъ скжсаната
а, окжсанитѣ му
бѣха голѣми за
вѣроятно подарени
взрастенъ добродѣ-

жде живѣешъ се-
попигахъ го азъ.
ето се изчерви, на-
глава и когато я
очитѣ му бѣха пъл-
сълзи. Обясниха
е презъ лѣтото е
въ единъ кошъ на
наринъ отъ пияца-
сега ношува върху
на една млѣкар-
до като не се из-
благоволенieto на
нина.

жде се хранишъ?
обядвамъ въ трапе-
та.

— А кжде закусвашъ
и вечеряшъ?

Сухото лице на момче-
то скова мразъ, а окол-
нитѣ не можаха да ми
дадатъ въ това отноше-
ние никакво сведение.

Очевидно, бедняшкото
чадо на Бесарабия яде
ше само веднажъ на день.

— А други като тебе
има ли?

Детето ме погледна дъл-
го, нѣщо озари челото
му и то бързо отговори:

— Много сж, господи-
не, много!

Дали не бѣше лжча на
надеждата, че дебне нѣ-
що хубаво тия много?...

За тия сирачета на ед-
на „прокълната участъ
„Добр. гласъ“ отпрати го-
рещъ позивъ въ последни-
тѣ дни къмъ всички до-
бри сърдца. И ние се на-
дѣваме, че не ще се на-
мѣри българинъ, който
да не се отзове макаръ
и съ най-незначителна
подкрепа въ помощъ на
тия братски деца.

Л. П. Станчевъ

КВЪ Е СЪ ИМОТИТЪ НА БЪЛГАРСКИТЪ ПОДАНИЦИ

Крайно интересенъ случай

арския поданикъ г.
Саламански отъ
Базарджикъ е поискалъ
Калиакренския земе-
консилиератъ да му
заплатена стойностъ
секвестрираната му
лена собственостъ.

истерството на земе-
то изпраща чрезъ фи-
ното министерство
ата за ликвидациитѣ
алиакренския окрж-
сждъ разписка, че е
платежни бонове на
30,000 лей въ спе-
та каса.

то г. Саламански се
въсжда да поиска
разписка отговаря му
та не носи никаквъ
и ще се запита ми-
стерството кому да се

че съ ликвидирането на и-
мотитѣ на г. Саламански
ще се постъпи въ духа на
хагката конвенция, безъ да
спомене нищо определено
по поводъ изплатената раз-
писка.

Презъ 1930 г. се сключи
въ Хага между ромънскитѣ
и български делегати едно
споразумение, въ което се
опредѣляше, че ромънската
държава ще освободи отъ
секвестъръ имотитѣ на бъл-
гарскитѣ поданици, нами-
ращи се въ Кралството
срещу заплащането отъ
страна на България на су-
мата 110 милиона лей, 55
милиона лей бѣха внесени
отъ българската държава
за смѣтка на тая сума.

Четете в-къ
Добруджански гласъ

Какво се подго- товлява

Една делегация отъ македон-
ци се е явила въ редакциитѣ
на голѣмитѣ ежедневници отъ
Букурещъ, за да моли да бжде
улеснено приемането ѣ отъ чле-
новетѣ на правителството.

Тая така наречена делега-
ция е заявила, че постѣла „важ-
ни документи, отъ които щѣло
да се види каква опасностъ
представляватъ за държавата
българитѣ отъ Нова Добруджа“.

Когато въ редакцията на в-къ
„Адевърулъ“ имѣ сж биле по-
искали тия „документи“ члено-
ветѣ на „делегацията“ сж въз-
разили, че „ще ги покажатъ на
министритѣ, отъ които ще ис-
катъ позволение за свободно
противодействие срещу бълга-
ритѣ“.

За честъта на столицната
преса научаваме, че тая деле-
гация е била навсѣкжде покан-
вана безцеремонно да напустне
редакциитѣ.

Дали е отишла на друго мѣ-
сто — не ни е известно.

Английски заемъ за Русия

Споредъ съобщението на
сѣветската агенция „Тасъ“
не може да става дума за
никакви преговори относно
сключването на нѣкакви си
заеми отъ Англия, защото
Русия не приемала дори да
има връзка между въпроса
за заемитѣ и тоя на задъл-
женията отъ преди войната.

КОНФЕРЕНЦИЯТА на японскитѣ военни ата- шета отъ Европа

На 31 т. м. въ Берлинъ
ще се състои конференция-
та на японскитѣ военни ата-
шета отъ европейскитѣ
столици. Тя ще продължи
4 дни и ще бжде предсе-
даствувана отъ японския
воененъ аташе въ Берлинъ
генералъ Осима.

Понастоящемъ въ Герма-
ния пребивавали други 22
японски офицери.

Първата ромънска подводница

Отъ Римъ съобщаватъ, че по-
строената въ италиянскитѣ ко-
рабостроителници подводница
за ромънската военна флота
била готова и опититѣ ѣ из-
лѣзли благополучни.

Малко безгрижие!

Въ своята речъ, произнесе-
на въ сената, засягайки вжт-
решната политика и това
на диктаторскитѣ стремежи на
нѣкои политикани, г-нъ проф.
Н. Йорга е казалъ:

— „У насъ, всички на бой
до 1.20 м. искатъ да бждатъ
едно парченце отъ Мусолини“.

Ам'че тъй се раждатъ го-
лѣмитѣ хора — едно парче
Мусолини, едно парче Хит-
леръ, на ти тебе цѣлъ гений
и грамада всевъзможни „ну-
мерусъ клаузи“, каквито не
е сѣнувалъ нито Мусолини,
нито Хитлеръ!..

Съ мечъ и перо

Бойниятъ споменъ отъ 28
ноември 1877 г. — превзема-
нето на Пльвенъ отъ побе-
доноснитѣ руски и ромънски
войски, сж подкрепата на са-
моотверженитѣ български
юнаци, ни кара за мигъ да
се задълбочимъ въ миналото
и да изразимъ онова
сжжло и трайно приятел-
ство между ромънски и бъл-
гари, което още живѣе въ спо-
менитѣ и свѣтлитѣ стра-
ници на Освобождението.

Преди тая славна дата,
българскитѣ родолюбци, при-
ютили се въ гостоприемна
Ромъния, изковаха свободата
на родината си; следъ това
ромънския народъ проль сво-
та кръвъ изъ полетата на
поборбена тогава България;
много доробанци паднаха по
пльвенскитѣ редути. Госто-
приемнитѣ ромънски народъ
следъ като даде подслонъ на
българскитѣ хайдутѣ и ро-
долюбци, прати на бойното
поле и своитѣ синове.

Така, въ недалечното ми-
нало, съ мечъ се засвидетел-
ствува приятелството отъ

дветѣ страни на Дунава, за
което никой не би дрзналъ
тогава да помисли, че ще
дойде единъ денъ, когато то
ще бжде помрачено отъ тъм-
ни облаци...

Уви! Времената се менятъ.
Годинитѣ минаватъ, сждба-
та кове своя пжтъ. История-
та е предъ насъ. Да я пре-
листимъ, да я прочетемъ и
да се оставимъ да ни лю-
лятъ споменитѣ на мина-
лото — на хубавитѣ брат-
ски години.

А сега? Какво раздѣля два-
та сѣседни отъ въкове наро-
ди, да забравятъ вчерашното,
за да величатъ миналото и
славата на Пльвенъ?

Нищо, или приблизително нищо
— перото, натопено въ мастил-
ницата, което чака ржката
да подпише онова, което ще
затрие всичко лошо и непри-
ятно и ще затвърди онова
приятелство и братско сбли-
жение, което съ въкове свър-
звало сѣседитѣ отъ дветѣ
страни на Дунава.

Юл.

Оплакването на жители- тѣ отъ с. Букурени

Бирницитѣ имъ задигали вешитѣ безъ предупреждение

На 26 т. м. въ село
Букурени (Фашкъданъ), на-
длежащиятъ бирникъ, Саръ-
цяну, предприелъ истинско
гонение противъ данъко-
платцитѣ. Селянитѣ се о-
плакватъ и ни молятъ, чрезъ
колонитѣ на вестника да
донесемъ до знанието на
г. финансовия началникъ,
че бирникътъ Саръцяну,
безъ да имъ вржи нѣ-
какво съобщение (сомация)
пристѣпилъ направо къмъ
дигане на покщнината и
вешитѣ имъ. Така, на 26

т. м. той е натоварилъ две
каруци дрехи, люшечи, юр-
гани, маси, столове и мно-
го други работи. На кръч-
марина Михо Янакевъ е
задигналъ маситѣ и столо-
ветѣ, подъ предлогъ, че не
е притежавалъ нуждното
позволение (авторизация),
когато въ сжщностъ той е
ималъ такава.

Противъ деянието на въ-
просния бирникъ, селянитѣ
сж приготвили колективно
оплакване.

Помощитъ за Бесарабия закъсняватъ

Населението е обречено на гладъ
(Специална кореспонденция)

Болградъ — Много се говори и много се пише за голъмата нужда, за глада и студа, който изпитва бедното, нещастното бесарабско население.

По въпросътъ за бърза помощ се свикаха напред, правятъ се и сега специални комитети, заседаватъ въ Окръжното управление, заседаватъ въ кметството, заседава Червения кръстъ, ала и до днешния денъ още нещастното гладуващо население все чака помощ. Тукашниятъ Червенъ кръстъ не може да предприеме нищо, защото трѣбва разрешение отъ Окръжния комитетъ; последниятъ не може да предприеме сѣщо нищо, защото трѣбва да има разрешение отъ г. окръжния управителъ. Главното управление на Червения кръстъ отъ Букурещъ изпрати въ Болградъ вагони съ царевица, картофи и дърва, но тукашниятъ комитетъ не може да се разпорежи съ тяхъ, дорде не дойде представителя на окръжния Червенъ кръстъ, а сѣщо и представителя на Окръжното управление. А бедното население гладува, мръзне и все се надява търпеливо чака за помощ.

Дали ще се уреди нѣкой пътъ тази работа?

Избиране на родителски комитетъ

На 17 число на текущиятъ месецъ въ помещението на Девическата гимназия се състоя общо събрание на родителитъ, където се разгледа и се утвърди бюджета за 1935 — 1926 учебна година, а сѣщо се избра и новъ родителски комитетъ.

Избрани се оказаха:

1. Г-нъ Иванъ Д. Желѣзковъ, адвокатъ.

2. Г-нъ Трандафиловъ, нар. учителъ.

3. Г-нъ Борисъ Камбуровъ, адвокатъ.

4. Г-нъ Никодимъ Памуччи, адвокатъ.

Въ сѣщия денъ Педагогическиятъ съветъ на гимназията избра двама члена въ Родителския комитетъ, а именно:

2. Г-нъ Михаилъ Фокша, свещеникъ.

2. Г-жа Стефания Ил. Данилова — Каракулакова, учителка.

Протоколитъ за избирането се прати на Министерството на Народното образование за утвърждение.

Поминалъ се виденъ бесарабецъ

На 7 число на този месецъ въ гр. Клужъ, въ саниаториума, се помина инженеръ Константинъ Атанасиу, зетъ на г. Иванъ Д. Желѣзковъ, адвокатъ.

Покойниятъ, роденъ въ Болградъ, е свършилъ гимназията въ Болградъ, а политехниката въ гр. Тимишваръ съ отличие.

Въ 1932 година покойниятъ бѣше останалъ въ политехниката като асистентъ и обещаваше много добро бъдеще, но заболѣ отъ туберкулоза и въ течение на много кратко време закри очи на вѣки. Инж. К. Атанасиу умира на 27 г.

Погребението е станало въ градъ Клужъ въ при-

Българскитъ градинари въ Ромъния

Въ „Диминяца“ отъ 21 т. м. четемъ следното съобщение: Понеже на 1 декемврий т. г. изтича срока за пребиваването въ Ромъния на градинаритъ, български поданици за текущата година, министерството на труда е разпоредило тия градинари да напуснатъ на тая дата страната.

За презъ зимата министерството на труда ще реши пребиваването въ Ромъния само по единъ градинарь за всѣка градина, който ще ръководи работитъ въ зимнитъ градини.

Собственицитъ на градини ще трѣбва да подадѣтъ заявления до министерството, къмъ което да приложатъ удостоверение отъ съответната земеделска камара, отъ което удостоверение да се вижда, че тѣ притежаватъ съоръжения за зимна градина.

Политическа амнистия въ Гърция

Отъ Атина съобщаватъ, че кралъ Георги е подписалъ два кралски указа за амнистирането на много политически лица и помиляването на много офицери, замѣсени въ мартенската революция.

Указътъ, обаче, за общата амнистия още не билъ обнародванъ, тъй като много отъ правителственитъ членове се противопоставили.

сѣствие на професоритъ отъ политехниката, отъ студентитъ, а сѣщо и отъ представителитъ на Бесарабското дружество при Университета, където покойниятъ бѣше председателъ.

Културни вести отъ Букурещъ

— Въ недѣля на 24 т. м. вечерта, отъ името на младежката секция при дружеството на българската колония отъ Букурещъ „Братство“ даде литературно-музикална забава въ салона на българското училище „Хр. Ботевъ“.

Въ първата частъ на програмата изпълниха се нѣколко номера отъ дуети, соло-цигулки, соло пѣние и мелодекламации.

Изпъкна, обаче, най-много добруджанскиятъ пѣвецъ Г. Махалишки съ своя силенъ и мелодиченъ гласъ.

Въ втората частъ на програмата се изпълни „Война въ мирно време“ комедия въ 4 действия.

Ролитъ сполучливо разпредѣлени, бидоха изпълнени съ успѣхъ отъ младитъ артисти, любители на театралното изкуство.

Отличиха се съ добрата си игра и сигурност на репликитъ, студенткитъ: Ан. Атанасова, Люца Петрова и М. Саламанска и студентитъ: Г. Язаджиевъ, Б. Костовъ и малкия Ст. Ременковъ укъ отъ III кл.

Тази е първата забава, която даватъ тази година българскитъ студенти и ако

да не бѣха нѣкои общественически, които забавиха насянето й, забавата щѣ да има още по-голямъ пѣхъ. Все пакъ, даденъ се дължи на голѣмия и жертви отъ страна на младитъ студенти.

За отбелязване е, че забавата бѣ посетена както елита, така и отъ най-новинитъ занаятчи на българската колония; всички владѣше една сфера на сърдечностъ, бичъ познати само на българите, които сѣ отдалечъ отъ братята и сестрите си.

Прихода е предназначенъ за подпомагане на беднитъ студенти.

На 1 декемврий т. г. младежката секция при „Братство“ на българската колония отъ Букурещъ, да „Лудетина“ комедия въ 3 действия отъ Криш. Т. Добревъ.

Гиесата обещава да успѣхъ, понеже въ нея ангажирани най-добри театрални сили отъ българскитъ студенти и ако

Д-РЪ Д. НОВАЧЕВЪ

ПРЕМЪСТИ МЕДИЦИНСКИЯ СИ КАБИНЕТЪ ВЪ ДОМА СЯНАТА УЛИЦА, СРЪЩУ АПТЕКА ЛАГАРА ДО БИРАРИЯ ДАНКОВЪ, УЛ. „РЕЖЕЛЕ КАРОЛЪ 16“

РЪОНТГЕНОВЪ АПАРАТЪ, ДИАТЕРМИЯ, ИНФРАЧЕРВЕНИ ЛЪЧОВИ, ИЗКУСТВЕНЪ ПНЕВМОТОРАКСЪ

Печатница „ИЗВОРЪ“

ХР. П. КАПИТАНОВЪ.

П. СТАНЧИНОВЪ — ЧЕРНА

23. ОЩЕ ЗА БАЦАТА НА ПОЕТА

Въ градъ Базарджикъ по времето когато е училъ г-нъ Демиръ Атанасовъ е билъ черковенъ пѣвецъ Панайотъ Станчинъ (1874-1875 г.) е ималъ доста провизия буденъ духовенъ животъ.

Освенъ училището при горната черква Св. Троица, е имало българско училище и при долната черква Св. Георги, което се нахождало въ днешния дворъ на съгражданина г-нъ Никола Друмевъ. Училището е било удобно и специално построено здание, въ което сѣ давали даже театрални представления.

Учителъ при българското училище при черквата Св. Георги биле Колчо Ст. Бобовчески, родомъ отъ с. Калифорово, търновски окръгъ и Спиридонъ Грамадовъ отъ гр. Ески-Джумая, чийто синъ Павелъ С. Грамадовъ е билъ стученикъ на г-нъ Демиръ Атанасовъ.

Въ черквата Св. Троица свещеници биле Иванъ Русевъ, родомъ отъ добруджанското с. Куркуртъ и Иванъ Филиповъ, родомъ отъ с. Якуруда до гр. Мехомия, баща на записания подполковникъ Георги Поповъ, концесионеръ на же-

лѣзния пътъ Базарджикъ — Дебеля, и братъ му Филипъ Поповъ, председателъ на Кавказния сѣдъ въ София и български делегатъ въ Букурещъ по преговоритъ за севестиранитъ моти на българскитъ поданици отъ Ромъния.

Въ черквата св. Георге свещеници биле Икономъ попъ Стефанъ, дѣдо на съгражданина ни Стефанъ Икономовъ и попъ Пеню, дѣдо на съгражданина ни Минчо Г. Попъ Пенковъ.

Въ Базарджикъ по него време е имало читалище съ библиотека, което се нахождало на мѣстото гдето е днесъ котелъ „Режина“, тогава собственостъ на Ханджи Ив. Цонковъ; тукъ се е събирала интелигенцията за да размѣня мисли и прочита излизанитъ тогава български вестници. Тукъ си е правила

репетициитъ любителската театрална труппа, която съ голѣмъ успѣхъ представила драмата „Геновеа“, представена въ училището при черквата „Св. Георге“; единъ отъ стѣлповетъ на трупата билъ Андрей Тодоровъ, баща на съгражданина ни Щерю Андреевъ.

Въ всичкитъ тия духовни прояви, Панайотъ Станчинъ вземалъ живо участие.

Той е билъ строенъ възслабъ съ черкезко телосложение; въ лѣвата си страна до окомото ималъ черенъ белегъ отъ заздравена рана; пѣлъ, теноръ, съ високъ и приятенъ гласъ. Билъ общителенъ, услужливъ, мзкаръ и младъ, билъ постоянно замисленъ и съ сериозенъ видъ. Облеклото му било не отъ потури и антерийка, които обикновено по него време се носили, а е

билъ облеченъ европейски.

Посещавалъ редовно сѣ Димитъръ, въ с. Голъ Ботево (Юшени), гдето ководелъ голѣмо добре водено училище, та даде деца отъ града изпратитъ да учатъ, като дадатъ на Никола Ст. Станчинъ и Драгичъ Даскаловъ и Драгичъ Даскаловъ. Погребенъ Поповъ. Погребенъ връзки и съ митрополитъ леонъ, който тогава ималъ далището си въ гр. Шуменъ. Той добре познавалъ Базарджикъ и околията му, защото въ 1873 г. посетилъ тогавашния кметъ отъ Шуменъ на коня придошълъ отъ секретаря си Христо рагъзовъ отъ с. Беброво, драинско, отъ после до адютантъ на Князь Александъръ.

Въ Базарджикъ дѣдо Поповъ подстригалъ нѣколко

ТА НА МАЛЦИНСТВАТА

ШОЕВРОПЕЙСКОТО положение и малцинствата

ожението на Евро-
денъ на денъ се
Мирният догово-
мо не успява да
ялтъ нито една по-
или победителка
въ истинския
на думата, въ кр я
ищата идватъ до
ение да бждатъ не-
ени. Едни отво-
депичта, за колонии,
може би, за други
отъ Европа и т. н.
е предъ една ка-
обална война, коя-
голямъ тактъ и
само може да се
аратип.

исавитъ се дебнатъ
руга, вська по от-
се въоръжава и го-
ва миръ. Действи-
искренното жела-
народитъ е миръ
ището, траенъ миръ,
интересовани лично.

сти подклаждатъ огъня.

Измежду всички народи,
било въ Европа или въ който
и да било континентъ на
свѣта, единствени които
желаятъ мира и се бо-
рятъ за неговото запазва-
не, сж народностнитъ мал-
цинства. 40 милиона мал-
цинства въ едно се провик-
ватъ: миръ и нищо повече.
Има ли кой да ги чуе?
Има ли кой да разбере
малцинственитъ идеали?
Никой! Мнозинствата, об-
ладани отъ своитъ, бо-
жемъ, национални идеали
вършатъ своята политика,
изпълняватъ своитъ цели
и говорятъ за недоволства...

Малцинствата отъ своя
страна мълчатъ, пшкатъ
и се борятъ мълкомъ за
мира, толкова желанъ въ
тия тежки времена отъ
всички народи.

Ю Мусолини и Болдуинъ

МАГАТЪ ДА ТУРЯТЪ КРАЙ НА ВОЙНАТА

„Дойче алгемайне
т“ пише: Самата
която застрашаваше
не скупна за евро-
па публика, пакъ ще
интересна. Всѣки по-
иска да тури край
ната. Негусътъ — съ
ефикасна отбрана,
ната — чрезъ промѣ-
военното ржковод-
напрѣгане всички
а сплотенитъ итали-
Болдуинъ — чрезъ сто-

панския натискъ и приятел-
ски дипломатически разго-
вори, чрезъ демонстрация
на силата и заплаха за за-
силване принудителнитъ
срѣдства, т. е. чрезъ на-
тискъ и убеждаване. Никой
не може самъ да тури край
на войната. Нито Негусътъ
и Болдуинъ, нито Мусолини
и Негуса. Това могатъ да
направятъ само Мусолини
и Болдуинъ.

ЕДНА СТРАНИЦА ОТЪ НАШЕТО МИНАЛО

ПЛЪВЕНЪ ПАДНА

28 ноемврий 1877 год.

Всѣки народъ има въ ис-
торията си и въ миналото
си дни, въ които съ гигант-
ски усилия и неоченими
жертви записва въ страни-
цитъ на всемирната исто-
рия дѣла, които го правятъ
безсмъртенъ.

Такъвъ единъ денъ е и
денътъ 28 ноемврий 1877 г.,
когато съ усилията на брат-
скитъ ромънски и руски
войски и съ здравитъ миш-
ци на българския народъ,
бидоха скжсани веднажъ
за винаги робскитъ вериги,
които отъ петъ вѣка влаче-
ха християнитъ отъ цѣлия
Балкански полуостровъ: Бъл-
гари, сърби, гърци и ро-
мънци, защото на тая
дата, на тоя денъ падна
Плѣвненъ.

Отъ тогава се изминаха 58
години, но българскиятъ на-
родъ помни и почита жерт-
витъ на всички ония, които
геройски умрѣха за свобо-
дата на България.

Въ тоя денъ душитъ на
всички загинали нашепватъ
славното минало и канятъ
насъ, жититъ, къмъ единъ
единенъ съюзъ, братство и
миръ между всички братя,
пострадали отъ недалечно-
то минало.

На кратко събитията, кои-
то решиха тоя денъ сж: Въ
патѣкъ, 25 ноемврий 1877
г. руското военно началст-
во подъ Плѣвненъ, било у-
ведомено отъ избѣгали бъл-
гари отъ Плѣвненъ, че Ос-
манъ паша, стѣсненъ отъ

Продава се

доходна кж-
ща съ 3 стаи,
салонъ, кух-
ня и шопроизъ, на ул. „Пр. Фер-
динандъ“ 8 [срещу Българска-
та Частна девическа гимназия].

— на износна цена —
Споразумение редакцията

всички страни, пригото-
влявалъ отбраната, за
да избѣга съ войската си
презъ Балкана, за което
се взели необходимитъ
мѣрки, съ целъ да му се
попречи.

Сжбота, 26 ноемврий ми-
нава безъ никакви особе-
ни събития и въ напрегна-
то очакване.

Въ нѣдѣля, на 27 ноем-
врий, пада първия снѣгъ.
Къмъ 10 ч. вечерта единъ
избѣгаль отъ града бълга-
ринъ съобщава на руситъ,
че войската на Османъ би-
ла приготвена вече за от-
стъпление и на групи при-
мостоветъ на р. Витъ.

Снѣжната буря се усилва.

Въ три часа презъ нощъ-
та, пристига още единъ бѣ-
глецъ и съобщава на Ско-
белевъ, че турцитъ напус-
нали вече Кжшинскитъ ре-
дути, които Скобелевъ заелъ
веднага.

На сутринта, 28 ноем-
врий 1877 г. започва се ар-
тилерийски ураганенъ о-
гънь отъ дветъ страни и
подъ адския трѣсъкъ на
орждията, Османъ паша за-
почналъ да изтегля войски-
тъ си по софийското шосе.

Руситъ имъ преградили
пѣтя и съ голѣми жертви
успѣли да запазятъ пози-
циитъ си до 11 ч. сутринъ-
та, когато Османъ паша
бил раненъ въ лѣвата рж-
ка.

Къмъ пладне, артилерий-
ския огънь утихналъ отъ
дветъ страни, а въ това
време задъ моста на рѣка
Витъ се показалъ бѣлъ
флагъ, знакъ, че Османъ
паша се предава и че и
Плѣвненъ сжщо.

Започватъ се преговори-
тъ по предаването, въ кои-
то станало ясно, съ колко
грамадна войска е разпо-
лагалъ Османъ паша, бла-

годарение само на която
той можалъ да пази Плѣ-
вненъ цѣли месеци срещу
устрема на рускитъ и ро-
мънски войски, командува-
ни отъ самия Кралъ —
герой, Каролъ I.

Сжщиятъ денъ, следъ о-
бѣдъ, рускитъ и ромънски
войски влѣзли победоно-
сно въ Гилѣвненъ, начело съ
великия князь Николай Ни-
колаевичъ и кралъ Каролъ
I, кждето били посрещнати
отъ измъченото българско
население, като освободи-
тели и спасители.

Чрезъ това кратко изло-
жение, предъ насъ изпък-
ватъ величавитъ образи на
героитъ при Плѣвненъ отъ
обикновения войникъ до
най-високия чинъ, руския
императоръ и ромънския
кралъ, безъ които българ-
ския народъ и до днесъ,
може би, щѣше още да
влачи робскитъ вериги.

Да не забравяме въ тоя
денъ и Жертвитъ на Раков-
ски, Ботевъ, Левски и на
цѣлата плеада умрѣли предъ
свободата още, вдѣхно-
вени отъ идеала на Ве-
ликия Симеонъ и Ясенов-
ци: федерация на всички-
тъ народи, които населя-
ватъ Балканския полу-
островъ.

Единствениятъ пѣтъ къмъ
братство и миръ!

Д. П. Цачевъ

Ноемврий, 1935 г., Букурещъ

УРОЦИ

ПО
НѢМСКИ ЕЗИКЪ:
предава Л. ХАРТМАНЪ —
учител по нѣмски езикъ въ
Бълг. Частна Мжжка Гимназия.

Граматика, разговоръ, корес-
понденция за ученици и въз-
растни. Плащане по спора-
зумение.

Сведения въ Редакцията

жду които и Демиръ
и, за дяконъ; извър-
жослужение и въ две-
ни, държалъ назид-
овано на гражданитъ и
равилъ за село Суют-
ето обседналъ въ чи-
Демиръ Атанасовъ;
село се събрали всич-
ищенци, черковни пѣв-
ищенци настоятели отъ
тъ села и се състоялъ
иалъ черковенъ съборъ,
то мирянитъ показали
свои нужди и искания
епископъ.

тава Дядо Симеонъ
лъ българскитъ черк-
базаржикъ и балчин-
ия, бидейки гостъ и на
ианна ни Петъръ Ка-
който ималъ кжца
ника околия.

Имено, Дядо Симеонъ пре-
праца и назначава Панайотъ
Станчева за черковенъ пѣ-
вецъ въ гр. Базаржикъ

По него време Добруджа е
била една отъ провинциитъ
населена съ будно българско
население, което е вземало
живо участие въ борбитъ
противъ грцката патриаршия,
които се увенчаватъ съ ус-
пѣхъ, тъй като на 28 февру-
арий 1870 г. съ ферманъ се
учредява отдѣлна българска
еизархия, независима отъ на-
риградския патриархъ.

Почти въ всѣко добруджан-
ско село е имало българско
училище и черква.

Въ Добруджа сж учител-
ствували познатия на времето
си поетъ, книжовникъ и раде-
тель по нашето възраждане

Ст. П. Николовъ Изворски,
Рашко Илия Блъсковъ, ви-
денъ деятель и баща на пи-
сателя Илия Р. Блъсковъ, кой-
то сжщо учителствувалъ въ
Добруджа; учители сж били
още Сава Доброплодни, То-
доръ Икономовъ; дълги години
въ Добруджа е подготвялъ
духоветъ за духовна и поли-
тическия свобода Василь Дру-
мевъ, ржкоположенъ за епи-
скопъ съ титлата Климентъ

Бранички на 21 априлъ 1874
г. и изпратенъ за управителъ
на добруджанското духовен-
ство; билъ е учителъ въ Доб-
руджа и Петко Рачовъ Сла-
вейковъ [въ с. Каралий]; тукъ
се е родилъ и се подвизавалъ
легендарния български рево-
люционеръ Стефанъ Караджа
[с. Бей-Даудъ], билъ е учи-

тель въ с. Еникъой и апосто-
лътъ набългарската свобода—
Василь Левски, а сжщо тъй
изключително въ Добруджа е
развивалъ своята просвѣтна и
революционна дейностъ и мж-
ченика на свободата прочутия
попъ Харитонъ, возителя на
възстаницитъ при Дръновския
мѣнастиръ, който следъ като
се е покалугерилъ въ добруд-
жанския манастиръ Чиликъ,
служилъ е десетъ години
[1860 — 1870 г.] като свѣше-
никъ и учителъ въ с. Паша-
кжшла; прогоненъ отъ турци-
тъ отъ това село за револю-
ционна дейностъ; той е учи-
телствувалъ и служилъ по
черквитъ въ гр. Бабадагъ и
въ село Конгасъ, гдето билъ
презъ 1874 г. черковенъ пѣ-
вецъ, а презъ 1875 — 76 до

пролѣтътъ, учителъ, когато
патриотичнитъ му чувства го
подбудили да се отзове въ
Балкана и да застане на чело
на възстаническата чета.

На пѣтъ за Балкана е ми-
налъ презъ Базаржикъ, гдето
отсѣцналъ въ дома на баша-
та на съгражданина ни Де-
миръ Атанасовъ, съ когото
добре се познавалъ отъ пре-
ди. Тукъ се среща и съ Па-
найотъ Станчивовъ, който съ
готовност оставилъ поста си
на черковенъ пѣвецъ и съ
Попъ Харитона потеглилъ да
се бие за свободата на отече-
ството си.

Чети в-къ
Добруджански гласъ

ДОБРУДЖАНСКИ СЕЛИЩА

Д. П. ЦАЧЕВЪ

СИЛИСТРА

МИНАЛО И НАСТОЯЩЕ 24

За епохата отъ края на XIV в. и до края на XVII в. липсват за сега всѣкакви сведения за Силистра. Знае се само както казахме и по-горе, че Силистра става седалище на пашата, управител на цѣла Добруджа, но подробности липсват. Предполага се, че живота на българитѣ въ крепостта трѣбва да е билъ невъзможенъ и че почти не само всички българи, но и всички християни избѣгали въ Влашко, Молдова и извътрешността на добруджа и чакъ къмъ началото на XVII в. започнали да се завръщатъ въ Силистра. Колонии отъ Дубровничани имало не само въ източна Добруджа, такива имало и почти изъ цѣла България: Варна, Шуменъ, Базарджикъ, Търново и особено въ Правадия, гдето тѣ имали и своя църва, която имала гатически стилъ, на сводове. [Ср. Митковичъ — За старо Изт. пѣтни записки. Rod. XI.]

Турцитѣ като се настанили веднажъ за винаги въ Добруджа, дали особено голѣмо значение на Силистра, не само отъ военна гледна точка, но и отъ политическа и търговска. Силистра при турцитѣ става административенъ центъръ — столица на цѣлата областъ — Санджакъ, която се простирала по цѣлото протежение на Дунавъ отъ Никополъ до устията му при Четатя Алба въ Бесарабия. Управител на санджака е билъ сѣщевременно и надзирателя на ромънскитѣ войводства. Управителя още, губернаторъ на Силистра носелъ титлата пиша, ималъ още за целъ да наблюдава внимателно военнитѣ действия не само въ Влашко и Молдова, но и въ Полша. Неговитѣ приходи били огромни. Въ военно време пашата на Силистра се наричалъ още и Сераскеръ, но прерогативитѣ и властта му се преустановявали веднага съ преустановяването на войната.

Много отъ пашитѣ на Силистра сж били и потурчени християни, какъвто е билъ Илияшъ паша — наследникъ на ромънъ к князь Петру Рарешъ, обаче, тия потурчени християни, щомъ станели турски чиновници, ставали много по жестоки и зли спрѣмо българтѣ и християнитѣ изобщо.

Военнитѣ губернатори на Силистра често пѣти подъ разни мотиви предприемали походи изъ ромънскитѣ княжества съ целъ на грабежъ. Така при царуването на Стефанъ Велики, управителя на Силистра, Бали-

бей подъ предлогъ, че полския князь И. Албертъ билъ навлѣзълъ въ Молдола, минава Дунавъ въ 1498 г. и начело на силна и многобройна войска бърже опустошава владѣнията на Стефанъ Велики и стига въ Полша, кждето пленилъ 10.000 д. пленници, миналъ следъ това Нистъръ, опустошилъ богатитѣ му области и се върналъ въ Силистра едва презъ зимата, натоваренъ съ богата плячка.

Края на XVI в. донася за Силистра и за цѣла Добруджа нови нещастия. Ханътъ на татаритѣ, следъ като опустошилъ Молдова и Влашко, минава Дунавъ презъ м. февруарий 1594 г. и се настанява въ Силистра, следъ каго причинилъ безброй много материални и човѣшки жертви.

(Следва)

„ВЕСТИ“

— Акцията за приютяване децата на гладувашитѣ бесарабци намира добра почва въ всички градове и центрове отъ Кралството. Силистренци, въодушевени отъ тая хуманна идея, сж отправили позивъ-покана до българското гражданство, въ която, между другитѣ пропити съ чувство думи, четемъ:

— „И вие сте родители и вие отравяте децата. Нека Богъ ви ги поживи! Но кой другъ може, ако не вие, да резберете мжката, безутешната мжката, онова душевно сътресение, което тѣй болезнено се чувствува отъ принудителната раздѣла между майка и дете? Предъ тая страшча действителностъ, върваме, че у всѣки нашъ сънародникъ — майка и баща — ще заговори състраданието и ще сторятъ възможното да дадатъ своя дълъ отъ помощъ. И нека тя да се даде съ такава готовностъ и любовъ, че приетото дете да срещне досущъ майчински и бащински обноски“.

— Дирекцията на желѣзопѣтнитѣ съобщения, е решила, щото начиная отъ 30 ноември до 9 декември н. г. пѣтницитѣ по-

Бъдете увѣрени

изпълнявате единъ

че изплащайки абонамента за в-къ „Добруджански гласъ“

ГОЛѢМЪ ДѢЛЪ

ЗА ЧАЙ
КАФЕ, ПАСТИ,
АПЕРАТИВИ
ИСКАЙТЕ:
КОНЯКЪ

За проданъ въ бодегии, кръчми и всички първокачествени колониални и спиртни магазини

SECRET!
Rom Standard

Sediul fabricii BUCUREȘTI
Str. „Doamna Chiajna“

всички желѣзопѣтнитѣ линии да пѣтуватъ съ 50 на сто намаление.

— Студентитѣ отъ България, следващи въ Букурещъ, сж образували свой собственъ столъ, обзавежданъ отъ самитѣ тѣхъ.

Тая хубава инициатива би трѣбвало да бже примѣръ за подражание и за колежитѣ имъ отъ Добруджа, Бесарабия и Банатъ.

— Въ Констанца се създава постоянна единъ кръгъ отъ тамкашнитѣ интелектуалци българи, които си слагатъ високо благородни задачи.

Въ този кръгъ се събиратъ г-жа и г-ца Огнянови, г. г. Райновъ, д-ръ Ив. Огняновъ, Николай Неновъ и Дим. Ст. Мариновъ адвокати, Ганчо Колевъ, голѣмъ собственикъ, Димитъръ Н. Минчевъ, публицистъ и др.

— Социалната пиеса „Една срѣща подъ моста“ изнесена отъ Любителята театрална трупа при Б. К. О., ще се представи за трети пѣтъ въ сжботата вечерта.

— Г-нъ Косевъ, представителя на Б. Н. Банка въ преговоритѣ съ Народната Банка отъ Букурещъ за уреждане нѣкои въпроси между двата институти, напусти столицата връщайки се въ България.

— Прочутитѣ галоши и шошони „Квадратъ“ само при Наско.

— Съобщаватъ ни, че нѣкои учители отъ селата отстранявали децата отъ занятия, защото родителитѣ имъ не били изплатили нужнитѣ училищни такси.

Въ случая каква е вината на децата, та се лишаватъ отъ училищнитѣ занятия?

Новъ кожарски магазин

ГОГУ ГАЙТАНДЖИЕВЪ

(бывшъ обушаръ)
ул. „Н. Г. Дука“ (бивша
„Тутраканска“) № 39
— ГР. СИЛИСТРА —

Отлично асортирани съ първокачествени обушарски сто

гъонъ, боксъ, всички видове шефра

— отъ прочутитѣ ромънски фабрики

Дермата, Монополъ, Сеполъ и други

— ЦЕНИ КОНКУРЕНТНИ

— Само едно посещение и ще се увѣрите

ОБУШАРСКИЯ МАГАЗИНЪ И АТЕЛИЕ

НА

ИВАНЪ КУЦАРОВЪ

ул. „Ремулъ“ 13 (до Шадърфана) — Базарджикъ

разполага съ богатъ асортиментъ отъ

ДАМСКИ И МЖЖКИ ОБУШ

— голѣмъ изборъ —

ДОМАШНИ ПАНТОФ

(пѣсла), ДЕТСКИ ОБУВКИ и пр.

ВСИЧКО ПЪРВОКАЧЕСТВЕНО И

ЗА ОБУШАРИ гъонъ, всички цѣвѣ

и пѣленъ асортиментъ на

обушарски артикол

— ЕДНО САМО ПОСЕЩЕНИЕ И ЩЕ СЕ УВѢРИТЕ

АКУ. ТЪРГ. Д-СТВО

„КОНКОРДИЯ“

— Базарджикъ — Индустиалния кварталъ

Начиная отъ 1 декември т. г. открива

ГОЛѢМЪ ДЕПОЗИТЪ

— ЗА —

Вина и раки

— на едро. Тукъ ще намѣрите първокачествени напитки, произведени на прочутитѣ цѣлата страна ВАЛЯ КАЛУГАРЯСКА, ОДО

БЕЩИ, ПАНИЧУ и др.

— ЦЕНИ ОБЩОДОСТЪПНИ